Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1786/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä

(EYVL L 270, 21.10.2003, s. 114)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 583/2004, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2004	L 91	1	30.3.2004

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EYVL L 94, 31.3.2004, s. 71 (1786/2003)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1786/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetussa asetuksessa (EY) N:o 603/95 ([4]) vahvistetaan alan yhteinen markkinajärjestely, jossa myönnetään kahdenlaista kiinteämääräistä tukea: toista dehydratoidulle rehulle ja toista aurinkokuivatulle rehulle.

(2) Asetukseen (EY) N:o 603/95 on tehty merkittäviä muutoksia useaan otteeseen. Uusien muutosten vuoksi kyseinen asetus olisi selkeyden vuoksi kumottava ja korvattava.

(3) Suurimmassa osassa asetuksella (EY) N:o 603/95 luodun järjestelmän alaisesta rehuntuotannosta käytetään fossiilista polttoainetta kuivatukseen ja joissakin jäsenvaltioissa keinokastelua. Koska järjestelmän ympäristövaikutukset ovat herättäneet huolta, järjestelmää olisi muutettava.

(4) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja viljelijöiden tukijärjelmien perustamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ([5]) vahvistetaan suoran tuen järjestelmiä koskevat yhteiset säännöt.

(5) Näiden seikkojen perusteella asetuksessa (EY) N:o 603/95 säädetyt kaksi tukitasoa olisi yhdistettävä yhdeksi tukitasoksi, jota sovelletaan sekä dehydratoituun että aurinkokuivattuun rehuun.

(6) Koska Etelä-Euroopan maissa tuotanto käynnistyy huhtikuussa, tuen piiriin kuuluvan kuivatun rehun markkinointivuoden tulisi ulottua 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään maaliskuuta.

(7) Talousarviovaikutusten välttämiseksi kuivarehualalla yhteisön tuotannolle olisi asetettava yläraja. Tätä tarkoitusta varten olisi vahvistettava taattu enimmäismäärä, joka käsittää sekä dehydratoidun että aurinkokuivatun rehun.

(8) Tämä enimmäismäärä olisi jaettava jäsenvaltioittain asetusta (EY) N:o 603/95 varten hyväksyttyjen aiempaan tuotantoon perustuvien määrien perusteella.

(9) Jotta kaikkialla yhteisössä pysyteltäisiin taattujen enimmäismäärien rajoissa ja jotta ylituotantoa ei syntyisi, tukea olisi alennettava, jos kyseinen enimmäismäärä ylittyy. Tukea olisi alennettava kaikissa niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ylittäneet taatun kansallisen määrän, suhteessa ylityksen suuruuteen.

(10) Lopullista tukisummaa ei voida maksaa, ennen kuin tiedetään, onko taattu enimmäismäärä ylittynyt. Tästä syystä tuesta olisi

([1]) Lausunto annettu 5.6.2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) EYVL C 208, 3.9.2003, s. 41.
([3]) Lausunto annettu 2.7.2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([4]) EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EYVL L 122, 16.5.2003, s. 1).
([5]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

▼B

maksettava ennakkoa kuivatun rehun lähdettyä jalostusyrityksestä.

(11) Olisi määriteltävä vähimmäislaatuvaatimukset tuotteille, joille tukea voidaan myöntää.

(12) Jalostajien tuoreen rehun saannin varmistamiseksi tukikelpoisuuden edellytyksenä olisi tietyissä tapauksissa oltava tuottajien ja jalostusyritysten välinen sopimus.

(13) Tuotantoketjun läpinäkyvyyden parantamiseksi ja valvonnan helpottamiseksi tiettyjen sopimuskohtien olisi oltava pakollisia.

(14) Tukea saadakseen rehunvalmistajan olisikin edellytettävä pitävän varastokirjanpitoa, joka sisältää tukioikeuden varmistamiseen tarvittavat tiedot, ja toimittavan kaikki muut tarvittavat lisäasiakirjat.

(15) Silloin kun tuottajien ja jalostusyritysten välisiä sopimuksia ei ole, jalostusyritysten olisi toimitettava muita tietoja tukioikeuden tarkastamista varten.

(16) Olisi varmistettava, että jos sopimus on tuottajan toimittaman rehun jalostusta koskeva tuotantosopimus, rehulle maksettava tuki ohjautuu tuottajalle.

(17) Kuivatun rehun yhtenäismarkkinoiden asianmukainen toiminta vaarantuisi, jos alalle myönnettäisiin kansallista tukea. Valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä olisi siis sovellettava tähän yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluviin tuotteisiin.

(18) Yksinkertaisuuden vuoksi komissiota avustavan komitean olisi oltava viljan hallintokomitea.

(19) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(20) Sisämarkkinat ja tullit voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi. Tällaisissa tapauksissa yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa mahdollisesti aiheutuvilta häiriöiltä. Tällaiset toimenpiteet olisi aina mukautettava yhteisön kansainvälisiin velvollisuuksiin.

(21) Kuivatun rehun tuotannon mahdollisen kehityksen huomioon ottamiseksi komission olisi esitettävä neuvostolle kuivatun rehun yhteisen markkinajärjestelyn arvioinnin pohjalta alaa koskevan kertomuksen, erityisesti siltä osin kuin on kyse palkokasvien ja muun tuoreen rehun alojen kehityksestä, kuivatun rehun tuotannosta ja fossiilisten polttoaineiden osalta saavutetuista säästöistä. Kertomukseen olisi liitettävä tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.

(22) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/19998 mukaisesti ([2]).

(23) Koska maatilan tulotukijärjestelmää sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005, tätä järjestelmää olisi sovellettava 1 päivästä huhtikuuta 2005,

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Vahvistetaan kuivatun rehun yhteinen markkinajärjestely, joka kattaa seuraavat tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) ex 1214 10 00	Keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
	Muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
ex 1214 90 91 ja ex 1214 90 99	Keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
	Muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
▼C1 b) ex 2309 90 99	Sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet
	Yksinomaan yllä mainittujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

▼B

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä huhtikuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä maaliskuuta.

3 artikla

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

II LUKU

TUKI

4 artikla

1. Tukea myönnetään 1 artiklassa luetelluille tuotteille.

2. Rajoittamatta 6 artiklan soveltamista tuen määräksi vahvistetaan 33 euroa tonnilta.

5 artikla

1. Markkinointivuosikohtaiseksi taatuksi enimmäismääräksi, jolle 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä tukea voidaan myöntää, vahvistetaan 4 855 900 tonnia dehydratoitua ja/tai aurinkokuivattua rehua.

▼M1

2. Edellä 1 kohdassa vahvistettu taattu enimmäismäärä jakautuu jäsenvaltioittain seuraavasti:

Taatut kansalliset määrät (tonnia)

Belgian ja Luxemburgin talousliitto (BLEU)	8 000
Tšekin tasavalta	27 942

▼M1

Tanska	334 000
Saksa	421 000
Kreikka	37 500
Espanja	1 325 000
Ranska	1 605 000
Irlanti	5 000
Italia	685 000
Liettua	650
Unkari	49 593
Alankomaat	285 000
Itävalta	4 400
Puola	13 538
Portugali	30 000
Slovakia	13 100
Suomi	3 000
Ruotsi	11 000
Yhdistynyt kuningaskunta	102 000

▼B

6 artikla

Jos jonakin markkinointivuonna kuivatun rehun määrä, jolle 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä tukea haetaan, ylittää 5 artiklan 1 kohdassa vahvistetun taatun enimmäismäärän, alennetaan niissä jäsenvaltioissa, jossa tuotanto ylittää taatun kansallisen määrän, kyseisenä markkinointivuonna myönnettävää tukea prosenttimäärällä, joka on suhteessa ylityksen suuruuteen.

Alennusprosentti määritellään 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti suuruudeltaan sellaiseksi, että euromääräiset talousarviomenot eivät ylitä määrää, joka olisi toteutunut, jos taattua enimmäismäärää ei olisi ylitetty.

7 artikla

1. Kuivattuja rehuja jalostavat yritykset, jotka hakevat tukea tämän asetuksen mukaisesti, ovat oikeutettuja ennakkomaksuun, joka on suuruudeltaan 19,80 euroa tonnilta tai 26,40 euroa tonnilta, jos jalostaja on antanut 6,60 euron vakuuden tonnilta.

Jäsenvaltioiden on tarvittavin tarkastuksin varmistettava hakijan tukioikeus. Ennakko maksetaan, kun tukioikeus on todettu.

Ennakko voidaan kuitenkin maksaa ennen tukioikeuden toteamista, jos jalostaja antaa vakuuden, jonka arvo on ennakkomaksun määrä 10 prosentilla korotettuna. Tämä vakuus toimii myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna vakuutena. Tukioikeuden toteamisen jälkeen vakuudeksi riittää ensimmäisessä alakohdassa vahvistettu määrä. Vakuus vapautuu kokonaisuudessaan, kun tuen loppuosa maksetaan.

2. Ennakko voidaan maksaa vasta, kun kuivattu rehu on lähtenyt jalostusyrityksestä.

3. Jos kuivattua rehua jalostavalle yritykselle on maksettu ennakkoa, yritykselle myönnettävän tuen kokonaismäärän ja ennakon välinen erotus maksetaan, jollei 6 kohdan soveltamisesta muuta johdu.

4. Jos ennakko ylittää kokonaismäärän, johon jalostusyritys on oikeutettu 6 artiklan soveltamisen jälkeen, jalostajan on pyynnöstä palautettava ylittävä määrä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼B

8 artikla

Viimeistään toukokuun 31 päivänä jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kuivatun rehun määrä, jolle edellisenä markkinointivuonna myönnettiin 4 artiklan 2 kohdan mukaista tukea.

9 artikla

Edellä 4 artiklan 2 kohdassa vahvistettu tuki maksetaan kyseisen osapuolen pyynnöstä jalostusyrityksestä lähteneen kuivatun rehun osalta, jos se täyttää seuraavat vaatimukset:

a) rehun kosteuspitoisuus on enintään 11—14 prosenttia sen mukaan, missä muodossa tuote on;

b) rehun raakavalkuaisen vähimmäispitoisuus kuiva-aineessa on:

   i) 15 prosenttia niiden tuotteiden osalta, jotka mainitaan 1 artiklan a alakohdassa ja b alakohdan toisessa luetelmakohdassa;

   ii) 45 prosenttia niiden tuotteiden osalta, jotka mainitaan 1 artiklan b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa;

c) rehu on laadultaan virheetöntä ja myyntikelpoista.

Lisävaatimuksista esimerkiksi karoteeni- ja kuitupitoisuuden osalta voidaan säätää 18 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

10 artikla

Edellä 4 artiklan 2 kohdassa vahvistettua tukea myönnetään vain sellaisille yrityksille, jotka jalostavat 1 artiklassa mainittuja tuotteita ja täyttävät seuraavat ehdot:

a) yritys pitää varastokirjanpitoa, joka käsittää ainakin seuraavat tiedot:

   i) jalostetun tuoreen rehun ja mahdollisesti aurinkokuivatun rehun määrät; kuitenkin jos yrityksen erityisolosuhteet sitä edellyttävät, määrät voidaan arvioida viljelyalojen perusteella;

   ii) tuotetun kuivatun rehun määrä ja jalostusyrityksestä lähteneen kuivatun rehun määrä ja laatu;

b) yritys toimittaa muut tukioikeuden varmistamiseen tarvittavat todisteet;

c) yritys kuuluu ainakin yhteen seuraavista luokista:

   i) jalostaja, joka on tehnyt sopimuksia kuivattavan rehun tuottajien kanssa;

   ii) yritys, joka jalostaa itse tuottamaansa satoa tai, jos kyseessä on yritysryhmä, sen jäsenten tuottamaa satoa;

   iii) yritys, joka on hankkinut raaka-aineensa sellaisilta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä, jotka voivat antaa tietyt erikseen määriteltävät takeet ja jotka ovat tehneet sopimuksia kuivattavan rehun tuottajien kanssa; tällaisten ostajien on oltava jäsenvaltion, jossa rehusato on korjattu, toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä sellaisin perustein, jotka on määritelty 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

11 artikla

Omaa satoaan tai jäsenyritysten satoa jalostavien yritysten on vuosittain toimitettava jäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle erikseen määrättävään määräpäivään mennessä ilmoitus viljelyaloista, joiden sato jalostetaan rehuksi.

12 artikla

1. Edellä 10 artiklan c alakohdassa tarkoitetussa sopimuksessa on täsmennettävä tuoreen rehun ja mahdollisesti aurinkokuivatun rehun tuottajille maksettavan hinnan lisäksi ainakin:

a) pinta-ala, jolla tuotettu sato toimitetaan jalostajalle,

b) toimitus- ja maksuehdot.

▼B

2. Jos 10 artiklan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettu sopimus on tuottajan toimittaman rehun jalostusta koskeva tuotantosopimus, siinä on eriteltävä ainakin pinta-ala, jonka rehusato on määrä toimittaa jalostajalle, ja siinä on oltava lauseke, jossa jalostusyritys velvoitetaan maksamaan tuottajalle 4 artiklassa tarkoitettu tuki, jonka se saa sopimuksen mukaisesti jalostettavalle määrälle.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarkastusjärjestelmät, joilla valvotaan, että kukin jalostusyritys täyttää seuraavat edellytykset:

a) edellä 1—12 artiklassa säädetyt edellytykset;

b) tukihakemuksessa mainittu määrä vastaa vähimmäislaatuvaatimukset täyttävän jalostusyrityksestä lähteneen kuivatun rehun määrää.

2. Jalostusyrityksestä lähtevä kuivattu rehu punnitaan, ja siitä otetaan näytteet.

3. Ennen 1 kohdan mukaisten soveltamissäännösten antamista jäsenvaltioiden on annettava ne tiedoksi komissiolle.

III LUKU

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

14 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin mukaisia tulleja.

15 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja nimikkeistön soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tariffiluokitteluun. Tämän asetuksen soveltamiseen perustuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

a) vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen;

b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

16 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa luetellun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, muiden kuin WTO:n jäsenten kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa asianmukaisia toimenpiteitä siihen asti, kun tällainen häiriö tai häiriön uhka on poistunut.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jäsenvaltiolle annetaan tiedoksi kyseiset toimenpiteet, ja niitä sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa toimenpiteen, josta komissio on päättänyt, neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen päivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tämän artiklan mukaisesti vahvistettuja säännöksiä sovelletaan ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvat velvoitteet.

▼B

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

17 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

18 artikla

1. Komissiota avustaa viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ([1]) 25 artiklassa perustettu viljan hallintokomitea (jäljempänä 'komitea').

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

19 artikla

Komitea voi käsitellä kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

20 artikla

Tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen siltä osin kuin ne koskevat:

a) 4 artiklassa säädetyn tuen ja 7 artiklassa säädetyn ennakon myöntämistä;

b) tukioikeuden varmistamista ja toteamista tarvittavine tarkastuksineen, missä yhteyksissä voidaan hyödyntää yhdennetyn järjestelmän tiettyjä osia;

c) 7 artiklan 1 kohdassa mainittujen vakuuksien vapauttamista;

d) 9 artiklassa tarkoitettujen laatuvaatimusten määrittelyperusteita;

e) 10 artiklan c alakohdan ii alakohdassa ja 11 artiklassa säädettyjä ehtoja, jotka yritysten on täytettävä;

f) 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontatoimenpidettä;

g) 10 artiklassa tarkoitettujen sopimusten tekemistä koskevia perusteita ja tietoja, joiden 12 artiklassa säädettyjen tietojen lisäksi tulee sisältyä sopimuksiin;

h) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun taatun enimmäismäärän soveltamista.

21 artikla

Siirtymätoimenpiteistä voidaan päättää 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

([1]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 78.

▼B

23 artikla

Komissio esittää ennen 30 päivää syyskuuta 2008 neuvostolle kuivatun rehun yhteisen markkinajärjestelyn arvioinnin pohjalta tätä alaa koskevan kertomuksen, erityisesti siltä osin kuin on kyse palkokasvien ja muun tuoreen rehun alojen kehityksestä, kuivatun rehun tuotannosta ja fossiilisten polttoaineiden osalta saavutetuista säästöistä. Kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.

24 artikla

Asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämisestä.

25 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 603/95.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 603/95	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
—	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
16 artikla	17 artikla
17 artiklan 1—4 kohta	18 artikla
17 artiklan 5 kohta	19 artikla
18 artiklan a alakohta	20 artikla
18 artiklan b alakohta	21 artikla
19 artikla	22 artikla
20 artikla	24 artikla
21 artikla	25 artikla